

בג"ץ 4064/14

**בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק**

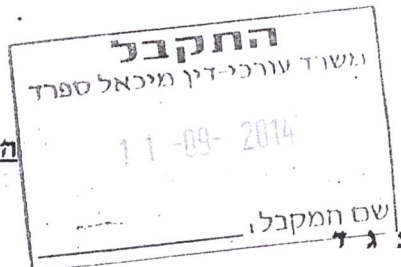
1. אחלאס סאייל מוסטפה א-שתייה

2. א-שתייה

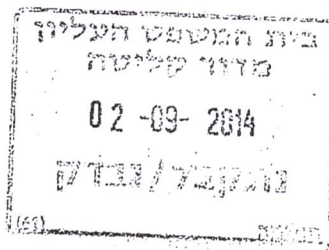
על ידי ב"כ עוה"ד מיכאל ספרד ואח'
מרח' יהודה הלוי 45, תל-אביב יפו

טל': 03-4206947/8/9 ; פקס': 03-4206950

העותרות

המשיב

מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, ירושלים

טל': 02-6466305 ; פקס': 02-6467011

תגובה מקדמית מטעם המשיב

1. בהתאם להחלטת כב' השופטת א' חיות מיום 10.6.2014, ובהתאם להחלטה מיום 4.8.2014 בבקשה מוסכמת להארכת מועד, מתכבד המשיב להגיש את תגובתו המקדמית לעתירה.

2. עניינה של העתירה בבקשת העותרת, תושבות אזור יהודה ושומרון (להלן גם – האזור), כי בית המשפט הנכבד יורה למפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון להשיב להן סכום כסף בסך 676 דינר ירדני, 500 ₪ ו-357 \$ אמריקאי אשר נתפסו מידיהן ביום 23.12.2013, והוחרמו בהוראת המשיב ביום 7.4.2014.

כן מבקשות העותרות לטעון כנגד חוקיותו של הצו בדבר הוראות ביטחון (תיקון מס' 36) (יהודה ושומרון) (מס' 1732), התשע"ד-2013 (להלן – תיקון 36), שעיקרו בקביעה שהחלטת המפקד הצבאי לתפוס, לחלץ או להחרים רכוש אינה ניתנת לערעור בפני בית משפט צבאי.

3. המשיב יטען כי בכל הנוגע להחלטתו הפרטנית של המשיב בעניינן של העותרות, דין העתירה להידחות, בהעדר עילה, תוך חיוב העותרות בהוצאות המשיב.

באשר לתקיפת תיקון 36, הרי שעל פי העולה מהעתירה עצמה, בעניין זה העותרות לא הקדימו פנייה לגורם כלשהו, טרם פנייה לבית משפט נכבד זה, ועל כן, ולעניין זה, דין העתירה להידחות על הסף בשל אי מיצוי הליכים.

עם זאת, להשלמת התמונה נציין כי שתי עתירות התוקפות את תיקון 36, תלויות ועומדות בפני בית משפט נכבד זה. נוכח זאת, בשים לב לכך שאין מחלוקת כי לבית משפט נכבד זה סמכות לדון בהחלטתו הפרטנית של המשיב בעניינן של העותרות, יטען המשיב כי דין העתירה לעניין זה להידחות על הסף, בשל אי מיצוי הליכים.

תשתית עובדתית רלוונטית

4. כאמור בעתירה, ביום 23.12.2013 עוכבו העותרות במעבר "אלנבי", בדרך חזרה מירדן אל האזור, כאשר ברשותן נתפס סכום כסף בסך 676 דינר ירדני, 500 ₪ ו-357 \$ אמריקאי. הכספים נתפסו לאחר שהצטבר מידע המצביע על חשד כי הכספים הינם כספי טרור, ושייכים להתאחדות בלתי מותרת. יצוין, כי 578 דינר נתפסו בידי העותרת 2, ויתרת הסכום - בידי העותרת 1.

5. בעת חקירתן במשטרה, לאחר שהוזהרו בדבר החשד להחזקת כספי טרור, מסרו השתיים את הגרסאות הבאות:

העותרת 1 מסרה כי הדולרים שהיו ברשותה נמסרו לה מידי ארגון צדקה עימו היא עובדת בירדן, ויתרת הכספים מקורם בעבודתה באוניברסיטת ביר-זית.

העותרת 2 מסרה כי יצאה לירדן ללוות את אחותה, וכי הכספים מקורם מאימה ומדודתה, ונועדו להוצאות שונות.

צילום הודעת העותרות במשטרה מצורף ומסומן **מש/1**.

6. גרסאות העותרות, כעולה מן העתירה, ומן המכתבים אשר נשלחו אל המשיב, נבדקו ועומתו אל מול המידע המודיעיני, אשר הצביע בבירור כי מדובר כי הכספים טרור, ושייכים להתאחדות בלתי מותרת. משכך, הורה המשיב ביום 7.4.2014 על החרמת הכספים שנתפסו. העתק צו ההחרמה צורף כנספח 5 לעתירה.

עמדת המשיב

7. המשיב יטען כי דין העתירה להידחות, בהעדר כל עילה להתערבות בהחלטת המשיב, תוך חיוב העותרות בהוצאות המשיב.

8. החרמת הכספים כבעניינו מבוצעת על-ידי מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון על-פי הסמכות שניתנה לו הן על פי תקנה 84(2)(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, (להלן: "תקנות ההגנה"), והן על פי תקנה 120 לתקנות ההגנה.

יצוין, כי תקנה 84(2)(ב), המקנה למפקד הצבאי את הסמכות להורות על החרמת כספים ורכוש השייכים להתאחדות שאינה מותרת, היא הבסיס המרכזי להחרמה בעניין זה - ותקנה 120, אשר הסמכות המוקנית בה רחבה הרבה יותר - התווספה כאן כסמכות מקבילה ונוספת על הסמכות העיקרית שבתקנה 84.

9. סמכויות אלו משמשות את המשיב בלחימה בארגוני הטרור, מתוך הבנה, כי התשתית הארגונית-כלכלית של ארגונים אלה הינה חלק אינטגרלי, חיוני ומהותי מפעילותם. בעניין זה, יפים דבריו של בית המשפט הנכבד בע"פ 3827/06 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם באתר הרשות השופטת, פסק דין מיום 27.3.2007):

"ישראל ניצבת בחזית המאבק בטרור. מאבק זה, כפי שכבר הובהר, אינו כמאבק במפגעים ומשלחיהם בלבד, אלא הוא מופנה נגד כל מי שמשמן בצורה זו או אחרת את גלגלי הטרור. אכן, כל רמה מרמות הפעילות של ארגוני הטרור, כל חוליה מחוליות שרשרת המוות, כפי שכינה זאת בית המשפט המחוזי, צריכה למצוא מענה משפטי הולם במסגרת המלחמה בטרור".

וכך אף נאמר בבג"ץ 1169/09 הפורום משפטי למען ארץ ישראל נ' ראש הממשלה (פסק דין מיום 15.6.2009, פורסם באתר הרשות השופטת):

"פעילות טרור מתאפשרת לא רק על ידי התארגנות ואימונים לפעילות מבצעית, אלא, לא פחות מכך, גם באמצעות פעילות ארגונית החותרת להגשים את התכלית המבצעית בדרך של חשגת מימון שיזרים חמצן לפעילות הארגון".

על כן, השימוש בכלים מנהליים כגון ההוראות שהוזכרו לעיל, ובעיקרן תקנה 84 לתקנות ההגנה, הכרחי לשם המאבק בתמיכה התשתיתית בארגוני הטרור - ובעיקרה, במימון הטרור. כך גם ציין ביהמ"ש העליון בבג"ץ 10244/06 חברת אלעג'ולי לחלפנות נ' שר הביטחון (פסק דין מיום 9.2.2011, פורסם באתר הרשות השופטת, להלן: "פרשת אלעג'ולי"), באומרו לגבי תקנה 84 כי:

"הוראה זו משמשת כלי למאבק בטרור, על ארגוניו. השימוש בה נעשה על יסוד התפיסה כי המאבק בארגוני הטרור מחייב מאבק גם במישור הכלכלי ובעיקר במימון הכספי הנדרש לשם ארגון פעילותם".

נציין, כי מדובר הוא בכלי מנהלי להתרמת כספי טרור, ועל כן אין הדבר מעלה או מוריד אם הוגש או שלא הוגש כתב אישום בעניינו של פלוני, לעניין סמכות ההחרמה של הכספים אשר המידע המודיעיני מצביע כי הם שייכים להתאחדות שאינה מותרת.

10. בעניין הפרטני של העותרות, על פי העולה מן המידע המודיעיני, סכום הכסף שנתפס בידי העותרות שייך לתאחדות בלתי מותרת כמשמעותה בתקנה 84 לתקנות ההגנה. משכך, כסף זה הוא בר החרמה, וכך אכן נהג המשיב בעניינו.

מובן כי ניתן יהיה להציג מידע זה במעמד צד אחד, ככל שבית המשפט הנכבד יורה על כך.

11. באשר לטענת העותרות בנוגע להיעדר שימוע כדין – הרי שהעותרות נחקרו באזהרה, ולאחר ששוחררו ניתן להן מסמך המעיד על תפיסת הכספים ועל הכוונה להחרים אותם. לצד זאת, העותרות אף מימשו את זכותן לטיעון והעלו את טיעוניהן על הכתב כפי שצויין אף בעתירה.

משכך, יטען המשיב כי אף בהליך המינהלי לא נפל כל פגם המצדיק את התערבותו של בית משפט נכבד זה, ועל כן דין העתירה להידחות.

12. לעניין תיקון 36. כאמור בראשית הדברים, על פי העולה מהעתירה, העותרות לא הקדימו פנייה בעניין זה לגורם כלשהו, ועל כן דין עתירתן להידחות על הסף, בשל אי מיצוי הליכים.

להשלמת התמונה נציין כי חוקיותו של תיקון 36 נדונה בימים אלו במסגרת שתי עתירות אשר אוחדו - בג"ץ 1292/14 סעיף חמידיא נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש, ובג"ץ 1785/14 תהאני צראווי נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש.

בהודעת עדכון בהליכים אלו, מיום 1.7.2014, עדכנו המשיבים שם כי כי עבודת המטה בעניינו של תיקון מס' 36, הנערכת על-ידי הגורמים הרלבנטים בפרקליטות הצבאית ובמשרד המשפטים, טרם הסתיימה. בית המשפט הנכבד הורה בהחלטתו מיום 3.7.2014 כי תגובה משלימה מטעם המשיבים תוגש עד ליום 4.9.2014.

צילום הודעת עדכון מיום 1.7.2014 מצורף ומסומן מש/2.

צילום החלטת בית המשפט מיום 3.7.2014 מצורף ומסומן מש/3.

13. בעתירה שלפנינו נתקף, בעיקרו של דבר, שיקול דעתו הפרטני של המפקד הצבאי בהוצאת צו ההחרמה. בעניין זה, כפי שפירט המשיב, לא הציגו העותרות כל עילה המצדיקה את התערבותו של בית משפט נכבד זה, ועל כן דין העתירה להידחות.

14. על-כן, יטען המשיב כי דין העתירה להידחות בהעדר כל עילה להתערבות בהחלטת המפקד הצבאי, והכל תוך חיוב העותרות בהוצאות המשיב.

היום,

ז' אלול תשע"ד

02 ספטמבר 2014

רועי שויקה, עו"ד
סגן בכיר בפרקליטות המדינה